

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

3. sunnuntain ennen paastonaikaa, Septuagesima sunnuntai, 1.2.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Ansaitsematon armo

Vihreä
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 18, Luterilaisia virsiä, sivu 344
 5. Mooseksen kirja 7:6–8
 Filippiläiskirje 3:7–14
 Matteus 19:27–30

Virret

Alkuvirsi	547	Joka aamu on armo uus
Kiitosvirsi	134	Pyhä, pyhä, pyhä
Saarnavirsi	407	Nyt nukutko vaan
Uhrivirsi	399	Taas armo kyllyydestä
Ehtoollisvirret	748, 747, 736	Nälkäinen sydän, Sinua Jeesus, Riemuitse Siion
Päätösvirsi	840	Soi lauluni kiitosta

Kollehtarukous

Laupias Jumala, kuule kansasi rukous, että me, joita syntiemme tähden syystä rangaistaan, tulisimme armostasi pelastetuiksi nimesi kunniaksi. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

Saarnateksti

Filippiläiskirje 3:7–14

Saarnan aihe

Kristuksen voittamana

Saarnan maisema

Tämän sunnuntain vanha kirkollinen nimi on Septuagesima sunnuntai. Septuagesima tarkoittaa seitsemääkymmentä; on 70 päivää pääsiäiseen. Päivän Raamatunteksteissä nousee voimallisesti esiin Jumalan armo. Apostoli Paavalissa Jumalan armo Kristuksessa vaikutti sen, että hän tahtoi hyljätä kaiken oman kelpaamisen, toisin sanoen, omilla ansiollaan ja juutalaisen uskonnollisuuden avulla Jumalan mielisuosion saamisen; hän janoi saada omistaa yksin Kristuksen lahjavanhurskauden. Vaikka Herra Jeesus Kristus oli jo hänet voittanut itselleen, niin apostoli kuitenkin sanoi: **”Ei niin, että jo olisin saavuttanut sen tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koska Kristus Jeesus on voittanut minut.”** (Filippiläiskirje 3:12) Mitä tämä Jumalan Sana merkitsee meille 2000-luvun kristityille?

Tekstimme pääkohdat

1.1 Mikä minulle oli voitto (Filippiläiskirje 3:7–8)

Paavalilla oli aika montakin asiaa, mistä hän voisi kehuskella: hän oli Mooseksen lain mukaan ympärileikattu, vieläpä kahdeksan päivän iässä. Hän oli israelilainen, kuului Jumalan valittuun

kansaan. Hän kuului aitoon Israelin sukukuntaan. Hän oli heprealainen, oli hengellisessä säädyssä fariseus, joka tarkoitti sellaista miestä, joka todella oli varma lain täyttämisestä Jumalan edessä. Hän oli todellinen kiivailija juutalaisen uskon puolesta. Kaiken lisäksi, hän fariseuksena piti itseään nuhteettomana eli vanhurskaana Jumalan edessä. Ennen kääntymistään nämä kaikki olivat Paavalille voitto; nyt hän luki sen kaiken roskaksi Kristuksen vanhurskauden omistamisen rinnalla.

1.2 Minut havaittaisiin olevan Hänessä, omistavan Kristuksen vanhurskauden (Filippiäiskirje 3:9)
Nyt apostoli sanoo: **”Että minut havaittaisiin olevan Hänessä – Kristuksessa.”** (Filippiäiskirje 3:9) Tämä tarkoittaa: **”Että minut löydettäisiin Kristuksessa”**, ettei kukaan ikinä enää luulisi Paavalin olevan Jumalalle kelpaava omien voittojensa kautta. Paavalin elämässä oli tapahtunut vallankumous; hän sai armon löytää Jumalan vanhurskauden, sen, joka tulee yksin uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Tämä tarkoittaa sitä, että Paavalin omia voittoja, ansioita ja hyvyyksiä – hänen oma palkintokaappiinsa, oli pantu pois, ei vain kierrätykseen, pois heitettäväksi jätteeksi.

1.3 Jumalan tunteminen (Filippiäiskirje 3:10)
Tässä Paavalin sydämen ja sisäisen elämän vallankumouksessa hänen kalleimmaksi aarteeksi tuli Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen, Hänen ylösnousemusvoimastaan osalliseksi pääseminen ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuteen pääseminen. Kuten hyvin ymmärtää saatatte, tällainen halu ei nouse ihmisen omista johtopäätöksistä. Ihmisen järkihän sanoo, että koeta elää mukavia, helppoja, rauhallisia ja vaivattomia päiviä ja nauti elämästä! Mutta tuo järjen päätelmien mukaan eläminen ei ole Jumalan tuntemista. Yhden ainoan Jumalan tunteminen on omaan kadotuksenalaisen syntisen tilansa käsittämistä, Herramme Jeesuksen vanhurskauden omistamista, Hänen ylösnousemusvoimastaan osalliseksi pääsemistä ja pyhän ristin kantamista.

1.4 Jos minä ehkä pääsen ylösnousemukseen kuolleista (Filippiäiskirje 3:11)
Tässä Paavali puhuu siitä, että hänet mahdollisesti jo piankin teloitettaisiin Roomassa ja siksi hän myös viittaa jakeessa 11: **”tullessani Hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta.”** Vanha Biblia sanoo: **”Jolla muodolla minä kuolleitten ylösnousemisessa tuleva olen.”** Sanat tarkoittavat: *tulla tehdyksi yhdeksi Kristuksen kanssa.* Hän siis viittaa odotukseensa tulla lopullisesti yhdistetyksi Kristuksessa kuolemassaan, josko hän jo piankin saisi iäisyyskutsun. Hän ei pienimmässäkään määrin ollut epävarma asemastaan Kristuksessa, eli pelastuksestaan.

1.5 Minä riennän sitä kohti (Filippiäiskirje 3:12–13)
Jumala armo tekee aktiivista työtään ihmisessä. Jumalan armo on Jumalan voima – evankeliumin voima, ihmisessä. Jumalan Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen sovitustyön, syntien anteeksiantamisen, ja siitä seuraa vanhurskauden nälkä ja jano. (Matteus 5:6) Vaikka kristityllä on jo armosta saatu pelastus kokonaisena kasteessaan ja Kristuksen uskossa, kristitty halajaa, että hänet löydettäisiin yksin Kristuksen vanhurskaudessa. Kaikki perustuu siihen, että Herra Jeesus on löytänyt ja voittanut sinut, sillä sanoohan apostoli tässä: **”Koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.”** (Filippiäiskirje 3:12) Jumala armon työ kohtaa täyttymyksensä vasta ajallisessa kuolemassa; sen jälkeen kristitty saa aina olla Herran kanssa. Siksi apostoli sanookin: **”Unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin.”** (Filippiäiskirje 3:13) Kristityn elämä on vaeltamista uskossa, **”silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen.”** (Heprealaiskirje 12:2) Jos uskostamme puuttuu tämä näky, tämä kurottautuminen, on vaarana, että olemme vaipumassa hengelliseen uneen, ja vajoamme takaisin maailmaan. Huomaa, että tämä kurottautuminen on Pyhän Hengen työ, Hänen vaikutustaan Jumalan Sanan kautta.

1.6 Minä riennän kohti päämäärää (Filippiläiskirje 3:14)

Tässä *rientää* tarkoittaa kirjaimellisesti *pakenemista, voimakkaasti tavoittelemista*, jopa *vainoamista*. (Matteus 5:10–11) Ja samalla kuitenkin kristityllä on autuas lepo Jeesuksen verihaavoissa. Syy tähän voimakkaaseen pakenemiseen Jeesuksen verihaavoihin ja Hänen vanhurskauteensa on Jumalan armon työ sinussa, ja Taivas – iankaikkinen elämä, se voittopalkinto, joka on katoamaton ja iankaikkisesti varma ja pysyvä pelastus synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta.

2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Jumalan armon työn vaikutus ihmisessä (Filippiläiskirje 3:7–14)

Kristian Skriver lainaa hartauskirjassaan Sielun Aarre Lutheria: ”Niin pian kuin armo valloittaa ihmisen sydämen, rupeaa se vaikuttamaan siellä. Armo on suuri, väkevä, voimallinen ja toimelias, se ei makaa eikä nuku sielussa tai lepää liikkumatta niin kuin maali lepää laudan päällä maalaamisen jälkeen. Jumalan armo kantaa, kuljettaa, vetää, vaeltaa, ja se vaikuttaa kaikki ihmisessä ja antaa hyvin tuntea ja huomata itsensä; se on salattu, mutta sen työt eivät ole salattuja.” Juuri tästä syystä apostoli Paavalikin kirjoittaa itsestään: ”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi (= että minussa löydettäisiin vain Kristuksen lahjavanhurskaus Jumalan lahjoittaman uskon kautta, sillä niin kauan kuin elän, liha riippuu minussa kiinni, niin että en tee sitä mitä tahdon, vaan alati näen vanhan luontoni, lihani, taistelevan Jumalan Henkeä vastaan ja houkuttelevan minua epäuskoon) **vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin** (= omistaisin Kristuksen lahjavanhurskauden sulana Jumalan armon lahjana ja hylkäisin omat ponnisteluni Jumalan suosion saamiseksi), **koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.**” (Filippiläiskirje 3:12) Rakas ystävä Herrassa Jeesuksessa, kun huomaat itsessäsi tuon apostoli Paavalin halajamisen Kristuksen lahjavanhurskauden perään, mutta samalla uskossa jo omistat sen tosiasian, että Kristus on voittanut sinut itselleen, olet autuas; Jumala rauha lepää sinun ylläsi ja sinä olet valmis kohtaamaan kuoleman Jeesuksessasi, koska uskossa käsität, että vasta kuolemassa vihollisista viimeinenkin voitetaan ja silloin saat aina olla Herran kanssa. Kun näin odotat suurta Karitsan hääateriaa Taivaassa, olet autuas.

Jos kuitenkin ajattelet, että sinulla ei ole mitään opittavaa Jumalan Sanasta, ei ole huolta syntiesi tunnustamisesta, mutta löydät paljon syntejä ja vikoja muista ihmisistä ja vain harvoin itsestäsi, varoittaa Jumalan Sana sinua suruttomuudesta: ”Sinä et ole kylmä etkä palava. Sillä sinä sanot: **minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan Minulta silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.**” (Ilmestyskirja 3:15–18)

2.2 Jeesuksessa Kristuksessa kutsuttu (Filippiläiskirje 3:14)

Rakkaat ystävät, elämänne perustus Herrassa Jeesuksessa on siinä, että Kristus Jeesus on voittanut teidät itselleen, ostanut teidät pyhällä kalliilla sovintoverellään. Te, jotka ennen olitte vihamielisiä Jumalalle (Kolossalaiskirje 1:21), olette nyt Jumalalle rakkaita lapsia. Kristus on Golgatan ristin kärsimyksissään, täydellisessä ruumiin uhrissaan, ristinkuolemassaan, ja ylösnousemuksessaan ansainnut teille sielujenne pelastuksen; ”**Te ette enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä,**” (Efesolaiskirje 2:19) Nyt rakas ystävä, asemasi Jumalan edessä on tämä: ”**Turhaan te nousette varhain ja myöhään menette levolle ja syötte leipänne murheella: yhtä hyvin Hän antaa ystävilleen heidän nukkuessansa.**” (Psalmi 17:2) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa